

**reflex
i/o
nem**

Grup de discussió
**L'Ateneu, present
i reptes de futur.
Repensar la
organització,
repensar la
comunitat.**

15 de febrer 2013

ateneu
popular
9barris

reflex i/o nem / Destaquem...

Algunes frases que trobaràs en aquest document

“Són necessàries les Comissions? Les Comissions estan funcionat com a espais de participació? O simplement són espais als quals es va a donar l’OK a una sèrie de propostes d’un/a tècnic/a i ja està? Això és participar?” Marisa Paituví

“De vegades des de fora ens veuen molt sectoritzats amb el circ. Hauriem de no centrar-nos en una sola cosa. Fer-ho divers. Trencar la imatge del circ, complementar-ho amb altres imatges. Sumar circ, música, social, política...” Aida Trenas

“Hem de ser més porosos, deixar que les coses entrin i ens contaminin” Xavi Urbano

“Hem de generar espais buits d’activitat per tal que la gent s’appropri. Abans de sumar a més gent, buidem espais, aturem projectes per deixar a la gent entrar” Raquel Martínez

“Davant d’una situació com la que tenim, tant agressiva, ens hem d’encaminar cap a la recerca del bé comú. Construïnt des de i per a la comunitat” Xavier Artal

“Hem de parlar de a què renunciem i quin impacte té, què recuperem i com ho podem reincorporar al projecte” Toni Folch

“Podem renunciar a coses, si es tracta de deslligar-se de la part del sistema que ens està fotent” Julinhos Brown

“La reflexió sense acció és verborrea i l’acció sense reflexió és activisme” Antonio Alcántara

reflex
i/o
nem

Introducció

Aquest document és el resum del grup de discussió (*focus group*) de petit format que ha volgut parlar sobre la realitat de l'Ateneu, els seus reptes i cap a on trobar les solucions. Alhora vol aportar elements al procés participatiu que tenim entre mans per definir les línies de futur de l'Ateneu.

El grup de discussió ha estat format per 8 persones amb edats diferents, des dels 21 als 47 anys, amb diferents nivells d'implicació a l'Ateneu i amb participació a diferents projectes del barri.

- Aida Trenas: ex-alumna de l'Escola Infantil i Juvenil de Circ de L'Ateneu, membre del Grup de foc de Nou Barris i Formadora de Circ de L'Ateneu
- Toni Folch: membre de l'HAMPA (Heroica Associació de Mares i Pares d'Alumnes) de l'Escola Infantil i Juvenil de Circ de L'Ateneu
- Marisa Paituví: veïna de Nou Barris i membre de la Comissió de Programació de L'Ateneu
- Julinhos Brown: veí de Nou Barris, col·laborador de la Comissió de programació i del Lokal de Risc
- Xavier Urbano: tècnic de Programació de L'Ateneu
- Raquel Martínez: veïna de Nou Barris, membre de la programació i del Nou Barris Nights
- Xavier Artal: carter i membre de la Comissió Gestora de Bidó de Nou Barris
- Antonio Alcántara "Jese": tècnic coordinador de l'Àrea de Formació i Circ Social de L'Ateneu

El procés de debat ha respost a diferents temes.

1. Presentació del taller

2. Accions i àmbits d'intervenció de L'Ateneu

3. Reptes / Contradiccions / Problemàtiques que té L'Ateneu actualment o pot tenir en el futur

4. Possibles camins / solucions / complicitats

reflex
i/o
nem

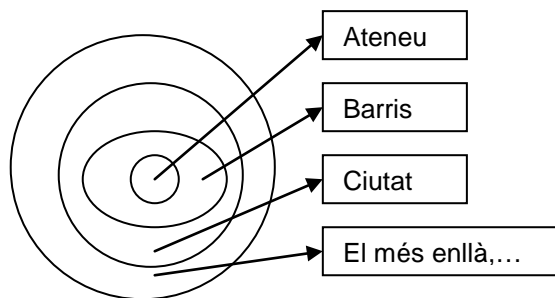
Accions i àmbit d'intervenció de L'Ateneu

Ha dinamitzat el grup de discussió i ha passat a net aquest document l'Antonio Alcántara "Jese".

Per escalfar el diàleg i entrar en situació fem una **pluja d'idees** sobre les accions de l'Ateneu. Surten els següents conceptes:

Reunions, concerts, festes, tallers, escoles, acció política, territori, sociocultura, espectacles, teatre, cinema ja no en fem, milers de projectes que recolzem o als quals donem suport, gestió ciutadana, cessió d'espais, fomentar projectes que han sortit d'aquí com l'Escola de Circ Rogelio Rivel o l'APCC (Associació de Professionals del Circ de Catalunya), estem també més enllà del barri com per exemple amb la Plataforma de Gestió Ciutadana o a la Xarxa d'Inclusió Social, o a Europa, participació...

Àmbits d'actuació

reflex
i/o
nem

Reptes, contradiccions i problemàtiques (presents i futures)

A les xarxes

Participem fora del barri en diferents xarxes. En algunes hi fem coses, però en altres només hi figurem. Per exemple la Gestió Ciutadana o la Xarxa d'Inclusió Social. Tenim diferents intensitats. És necessari?

Creació de discurs

Creem discurs pedagògic al voltant del circ social, però estem generant discurs amb més coses? Pensem que no estem fent discurs crític a nivell de cultura. Espais com la Gestió Ciutadana comporten una coordinació tècnica però no es crea discurs.

Sobre la participació

S'entén que la participació no és un objectiu en sí mateix, ha de ser una eina per arribar a uns objectius a través d'una acció. Hauria de ser transversal. Però no ho és. Moure'ns per moure'ns? Cap on anem? On s'han de prendre les decisions?

La participació es demostra fent. Fan els tècnics, però i els activistes? Veiem que, segons l'activitat, hi ha més o menys intensitat participativa. Per exemple: Carnestoltes vs assemblea anual de Bidó de Nou Barris.

La gent s'apropa a l'Ateneu per un interès (treballar, un concert, relacionar-se...). Hem d'aconseguir anar més enllà. **Hem de construir comunitat.**

Ara no som Comunitat. Som individualitats, som moltes. Hem de fomentar la participació com una roda que es mou on el tècnics dinamitzen. Per tant veiem que la participació ara per ara NO és transversal, sinó que està vinculada a una activitat concreta.

Sobre les Comissions

Ens preguntem: són necessàries les Comissions? Les comissions estan funcionant com espais de participació? O simplement són espais als quals es va a donar l'OK a una sèrie de propostes d'un/a tècnic/a i ja està? Això és participar? Es posa com a exemple la comissió de programació.

L'Ateneu es percep com a proper?

S'ha de tenir cura de la gent que hi ha al voltant. Aquesta gent no entén com participar. No hi ha protocol d'acollida i no senten l'Ateneu proper.

El Casal de Joves de Roquetes, el Casal de Barri de Prosperitat, es perceben com propers, és fàcil apropar-s'hi. Per entrar a l'Ateneu cadascú ha de trobar la manera. Pots acabar entrant per "*machaque*". No es veu la comunitat. Hi ha un munt de coses però la gent que s'apropa no sap com entrar. S'estan fent moltes coses però no estem donant via a la participació. A vegades sembla molt BBC (Bodas, Bautizos y Comuniones).

Com a exemple s'explica que una mare a l'assemblea de socis/es del Coop57 [que es va celebrar a L'Ateneu aquest mes de febrer de 2013] deia que era una història superguapa i una oportunitat potencial per aglutinar, difondre... i no vam ser capaços de comunicar-ho, com per exemple fer un debat obert a la casa.

La responsabilitat d'aquest tipus de coses recau en els tècnics. No hi ha grups autònoms que puguin funcionar sense tècnics. Amb la idea de que la comunitat ho veu i ho fa. Si la gent no coneix la possibilitat de fer-ho, no ho farà.

L'especialització de L'Ateneu és el circ?

A vegades des de fora ens veuen molt sectoritzats amb el circ. Hauríem de no centrar-nos en una sola cosa. Fer-ho divers. Trencar la imatge del circ, complementar-ho amb altres imatges. Sumar circ, música, social, política...

No hi ha espais socials o polítics

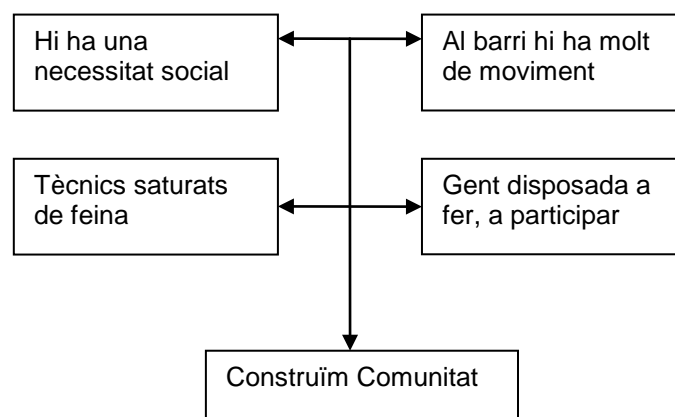
No podem arribar a tot el què volem o tot el que es mou. És un moment gegant amb moltes mogudes. A on anem?

No hi ha espais socials o polítics a la casa. Els tècnics fan les activitats previstes i no hi ha cap tècnic que dinamitzi aquest tipus d'espais.

Els espais socials queden penjats, no hi ha estructura per sostenir la part més comunitària. Hi ha molts espais, moltes informacions i no arriben totes les informacions. Sempre es depèn dels tècnics. La informació la té el tècnic i poc l'activista.

No hem de preguntar a què no s'està arribant, sinó perquè la comunitat no arriba a l'Ateneu. Hem de ser més porosos, deixar que les coses entrin i ens contaminin.

Necessitem aclarir l'objectiu de l'Ateneu. Continua responent a les necessitats del barri?

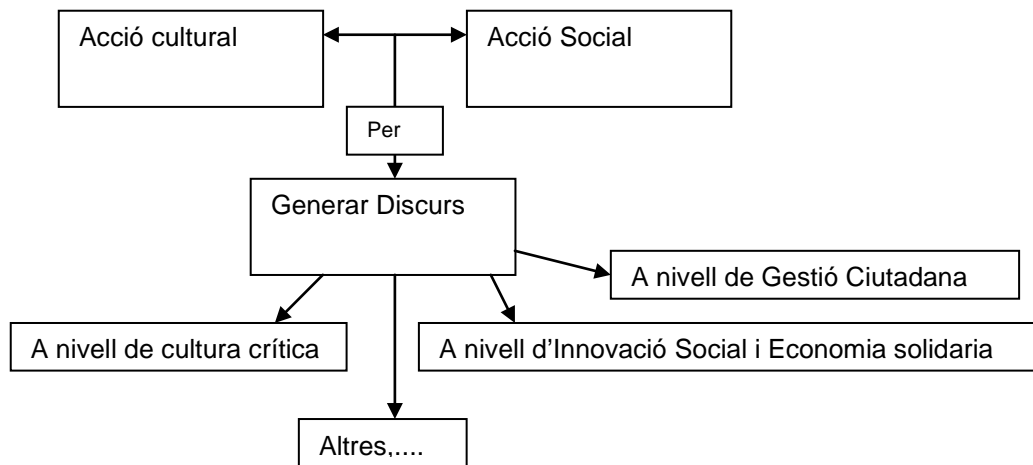
Hem de generar espais buits d'activitat per tal que la gent s'apropri. Abans de sumar a més gent, buidem espais, aturem projectes per deixar entrar a la gent. Es planteja com exemple la programació que deixa de "programar" alguns dies per començar a treballar propostes en horitzontal. Del Taller de Músics al Nou Barris Naits.

Necessitariem fer un mapa d'activitats, una mena de sociograma per veure on comencem i on podem arribar. Per al barri l'Ateneu és referent, la gent el coneix, per la història, per la gent que es mou. Seria fàcil generar aquests espais de participació.

Passar d'espectador cultural a protagonista

Hem de sumar l'acció cultural a l'acció social per generar discurs a nivell de cultura crítica, innovació social, economia solidària, gestió ciutadana...

Les noves propostes que arriben a l'espai no vénen com a usuari consumidor. Vénen per apoderar-se dels espais i definir el global. Entren per un interès i amb l'energia de construir la comunitat. Per exemple, La Cooperativa de Consum.

Els col·lectius defineixen el projecte global o la comunitat. Es planteja que hem de carregar-nos coses perquè n'entrem d'altres de noves.

Sí, sí... tot molt maco però cap on va l'Ateneu?

reflex
i/o
nem

Camins, solucions i complicitats possibles

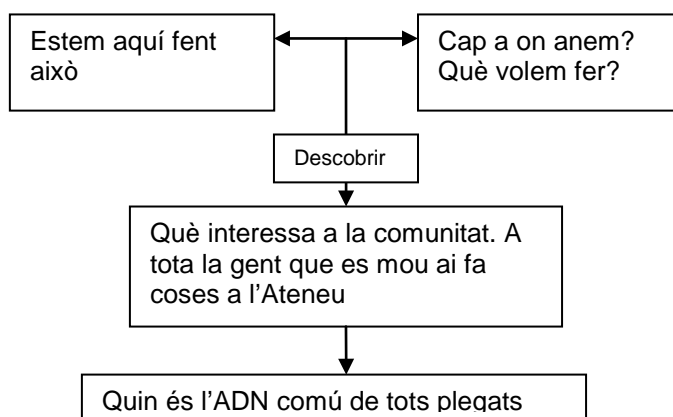
Cap on va L'Ateneu? Les jornades Reflex_i/o_nem

Ara al 23 febrer i el 16 de març de 2013 farem unes jornades que han de permetre definir millor el projecte. Hem de sumar tots per veure el rumb que agafa el vaixell...

Tenim clar que no podem partir del Pla Estratègic antic. Hem de partir de l'ara.

Quins són els objectius, llocs comuns i compartits de L'Ateneu?

Hem d'analitzar on som, què fem i cap on volem anar. Això ho farem descobrint què interessa a la comunitat de l'Ateneu, a tota la gent que es mou per la casa. Quin és l'ADN de tots plegats. I a partir d'aquí un grup que ho faci, que s'ho curri.

El bé comú

Davant d'una situació com la que tenim, tant agressiva, ens hem d'encaminar cap a la recerca del bé comú. Construint *des de i per* a la comunitat.

L'administració municipal va cap *el carajo*. La inactivitat serà causa de mort del projecte, per tant ens hem de moure en algun sentit.

Això pot provocar contradiccions a nivell de "Comunitat i Bé Comú" vs "equipament municipal perfecte". El fet d'encaminar-nos cap a una major autogestió i autonomia pot provocar contradiccions amb l'àmbit de l'administració municipal.

Hem de parlar de a què renunciem i quin impacte té, què recuperem i com ho podem reincorporar al projecte. Podem renunciar a coses si es tracta de deslligar-se de la part del sistema que ens està *fortent*. Renunciar a subvencions i, per tant, a grans actuacions o a cobrir determinades necessitats. Així asseguraríem la força del discurs, tindríem més legitimitat, parlariem d'autogestió real i construiríem una realitat diferent.

Generar comunitat és una necessitat.

Una renúncia a les subvencions afectaria als projectes, i l'Ateneu ha de pagar sous. Té una responsabilitat. Podem plantejar que part del sou es pagui amb una cistella de verdures de la cooperativa de consum. És tot un procés a desenvolupar.

Això no ho hem de resoldre tots sols, hem de buscar gent/projectes que estiguin en marxa. Conèixer 3 o 4 fotografies de coses que s'estiguin fent: Tabacalera a Madrid, Can Batlló a Sants. Potser ja s'han fet les preguntes i estan fent el camí. Ara ens toca a nosaltres fer-nos les preguntes.

Hem de fer autocrítica, hem d'afrontar la crisi. Hem d'estar preparats pel futur que ens cau ja. Ja hem de poder controlar el creixement i el decreixement del projecte. ***La inacció ens portarà al carajo.***

Parafraçant al pedagog Paulo Freire: *“La paraula té dos fases constitutives indissolubles: acció i reflexió. Les dues en relació dialèctica estableixin la praxis del procés transformador. La reflexió sense acció, es redueix a verbalisme estèril i l'acció sense reflexió en activisme.”*

A 9Barris, el 15 de febrer del 2013

